

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ק"ב ע"א

פרשת וירא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּעֶלְמָא בְּעִי בַר נָשׁ לְאַתְכַּסְיָא בְּבִיתִיהּ וְלֹא יִתְחַזֵּי בְּשׁוּקָא בְּגִין דְּלֹא יִתְחַבֵּל, כְּמָא דְאַתְּ אָמַר, (שמות יב) וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר. מְנַיִהּוּ (דיכיל לאסתתרא, אין, אבל מקמי קודשא בהך הוא לא (ס"א יכיל)) בְּעִי לְאַסְתַּתְרָא. מַה כְּתִיב, (ירמיה כג) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יי'.

תרגום לעברית

כְּגוֹן זֶה בְּשַׁעָה שֶׁהַמִּשְׁחִית נִמְצָא בְּעוֹלָם, צָרִיךְ בֶּן אָדָם לְהִסְתַּתֵּר בְּבֵיתוֹ וְלֹא יִהְיֶה נִרְאָה בְּשׁוּק כְּדִי שֶׁלֹּא יִשְׁחַת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות יב) וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר. מֵאֵלּוֹ שֶׁיְכוּל לְהִסְתַּתֵּר בֶּן, אֲבָל מִלִּפְנֵי הַקֶּב"ה לֹא [ס"א יכיל] צָרִיךְ לְהִסְתַּתֵּר. מַה כְּתוּב? (ירמיה כג) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם ה'.

טקסט הזוהר

המדרש הנעלם

אָמַר רַבִּי חֵיָא אָמַר רַב אֵי הוּינָא מִסְתַּכְלִין בְּפִרְשָׁתָא דָּא נִסְתַּכַּל בְּחֻכְמָתָא, אֵי עֲנִינָא דְנִשְׁמָתָא הִיא לָאו רִישָׁא סוּפָא וְלָאו סוּפָא רִישָׁא, (דף ק ע"א) וְאֵי עֲנִינָא לְפִטְרִית אִינִישׁ מְעַלְמָא הִיא, נִסְתּוֹר כָּל פִּרְשָׁתָא אוֹ נוֹקִימ פִּרְשָׁתָא בְּהָאֵי אוֹ בְּהָאֵי. מַהוּ יוֹקַח נָא

מַעַט מִיָּמִים וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְגו' וְאָקְחָה פֶּת לָחֶם וְגו' וַיִּמָּהֲר אַבְרָהָם הָאֱהֱלָה אֶל שָׂרָה וְגו' וְאֵל הַבְּקָר רָץ אַבְרָהָם וְגו' וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחָלָב וְגו'. כִּד אֲתָא רַב דִּימֵי אָמַר לֹא מִצָּאָה הַנְּשָׁמָה תּוֹעֵלֶת לַגּוֹף אֲלֵמָלָא מַה שָּׂרְמִז בְּכָאן רִמְז הַקְּרַבְנוֹת. בְּטָלוּ הַקְּרַבְנוֹת לֹא בְּטָלָה הַתּוֹרָה, הָאִי דִּלָּא אַעֲסַק בְּקְרַבְנוֹת לִיעֲסַק בַּתּוֹרָה וַיִּתְּהֵי לִיה יִתִּיר, דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כְּשֶׁפָּרַשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקְּרַבְנוֹת אָמַר מֹשֶׁה רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תִּינַח בְּזִמָּן שְׂיִהְיוּ יִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמָתָם, כִּיּוֹן שְׂיִגְלוּ מֵעַל אֲדָמָתָם מַה יַּעֲשׂוּ, אָמַר לוֹ מֹשֶׁה, יַעֲסִקוּ בַּתּוֹרָה וְאֲנִי מוֹחֵל לָהֶם בְּשִׁבְלָה יוֹתֵר מִכָּל הַקְּרַבְנוֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׁנֵאֲמַר (וִיקְרָא ז) זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲוֹלָה לְמִנְחָה וְגו'. כְּלוּמַר זֹאת הַתּוֹרָה בְּשִׁבְלֵי עוֹלָה בְּשִׁבְלֵי מִנְחָה בְּשִׁבְלֵי חֲטָאֵת בְּשִׁבְלֵי אֲשָׁם.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר רַב, אִם הָיִינוּ מְסַתְּפָלִים בַּפֶּרֶשָׁה הַזֹּאת - נִסְתַּכַּל בְּחֻכָּמָה אִם עֲנִין הַנְּשָׁמָה הִיא אֵין רֵאשָׁה סוּפָה וְאֵין סוּפָה רֵאשָׁה, וְאִם הָעֲנִין לִפְטִירַת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם הִיא, נִסְתַּר אֶת כָּל הַפֶּרֶשָׁה אוֹ נַעֲמִיד אֶת הַפֶּרֶשָׁה בְּזֶה אוֹ בְּזֶה. מַה זֶה יִקַּח נָא מַעַט מִיָּמִים וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְגו', וְאָקְחָה פֶּת לָחֶם וְגו', וַיִּמָּהֲר אַבְרָהָם הָאֱהֱלָה אֶל שָׂרָה וְגו', וְאֵל הַבְּקָר רָץ אַבְרָהָם וְגו', וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחָלָב וְגו'. כְּשֶׁבָּא רַב דִּימֵי, אָמַר, לֹא מִצָּאָה הַנְּשָׁמָה תּוֹעֵלֶת לַגּוֹף אֲלֵמָלָא מַה שָּׂרְמִז בְּכָאן רִמְז הַקְּרַבְנוֹת. בְּטָלוּ הַקְּרַבְנוֹת - לֹא בְּטָלָה הַתּוֹרָה. זֶה שְׁלֹא מִתְּעַסֵּק בְּקְרַבְנוֹת, שְׂעִיֵּסַק בַּתּוֹרָה וַיּוֹעִיל לוֹ יוֹתֵר. שְׂאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, כְּשֶׁפָּרַשׁ הַקֵּב' הַקְּרַבְנוֹת, אָמַר מֹשֶׁה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּינַח בְּזִמָּן שְׂיִהְיוּ יִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמָתָם, כִּיּוֹן שְׂיִגְלוּ מֵעַל אֲדָמָתָם מַה יַּעֲשׂוּ? אָמַר לוֹ: מֹשֶׁה, יַעֲסִקוּ בַּתּוֹרָה, וְאֲנִי מוֹחֵל לָהֶם בְּשִׁבְלָה יוֹתֵר מִכָּל הַקְּרַבְנוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר (וִיקְרָא ז) זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲוֹלָה לְמִנְחָה וְגו'. כְּלוּמַר, זֹאת הַתּוֹרָה בְּשִׁבְלֵי עוֹלָה, בְּשִׁבְלֵי מִנְחָה, בְּשִׁבְלֵי חֲטָאֵת, בְּשִׁבְלֵי אֲשָׁם.

אמר רבי פרוספדאי האי מאן דמדכר בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות דקרפנא ענינא ותקרובתא ויכוון בהו, ברית כרותה הוא דאנון מלאכיא דמדכרין חוביה לאבאשא ליה דלא יכלין למעבד ליה אלמלא טיבו. ומאן יוכח האי פרשתא יוכח, דכיון דאמר והנה שלשה אנשים נצבים עליו, מהו עליו, לעיין בדיניה, כיון (דף ק ע"ב) דחמא נשמתא דצדיקא כה, מה כתיב וימהר אברהם האלה וגו'. מהו האלה בית המדרש. ומהו אומר מהרי שלש סאים, ענין הקרפנות, ונשמתא מתכוננת בהו, הדא הוא דכתיב ואל הפקר רץ אברהם. וכדין נייחא להו ולא יכלין לאבאשא ליה.

תרגום לעברית

אמר רבי פרוספדאי, זה מי שמזכיר בפיו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ענין הקרפנות ותקרבתם ויכוון בהם, ברית כרותה היא שאותם המלאכים המזכירים חטאו כדי להרע לו, שלא יכולים לעשות לו אלא רק טוב. ומי יוכיח? פרשה זו תוכיח! שפיון שאמר והנה שלשה אנשים נצבים עליו, מה זה עליו? לעיין בדינו. כיון שרואה נשמת הצדיק כה, מה כתוב? וימהר אברהם האלה וגו'. מה זה האלה? בית המדרש. ומהו אומר? מהרי שלש סאים, ענין הקרפנות, והנשמה מתכוננת בהם. זהו שכתוב ואל הפקר רץ אברהם. ואז נוח להם ולא יכולים להרע לו.

טקסט הזוהר

רבי פנחס פתח קרא דכתיב, (במדבר יז) והנה החל הנגף בעם וכתיב ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה וגו' וכתיב ותעצר המגפה. כתיב הכא מהר וכתיב התיב מהרי שלש סאים. מה להלן קרבן לאשתובא אף כאן קרבן לאשתובא.

רבי פנחס פתח פסוק שכתוב (במדבר יז) והנה החל הנגף בעם, וכתוב ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה וגו', וכתוב ותעצר המגפה. כתוב פאן מהר, וכתוב שם מהרי של שסאים. מה להלן קרבן להנצל, אף פאן קרבן להנצל.

טקסט הזהור

אמר רבי פנחס זמנא חדא הוינא אזלי בארחה וערעית ביה באליהו, אמנא ליה, לימא לי מר מלה דמעלי לבריתא, אמר ליה, קיים גזר קודשא בריך הוא ועאלו קמיה כל אליו מלאכיא דממנו לאדפרא חובי דבר נש, די בעדנא דיזכרון בני אנשא קרבנא דמני משה ושוי לביה ורעותיה בהו, דכלהו יזכרון ליה לטב.

תרגום לעברית

אמר רבי פנחס, פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגשתי את אליהו. אמרתי לו, יאמר לי מר דבר שמועיל לבריות. אמר לו, ברית גזר הקב"ה, ונכנסו לפניו כל המלאכים שממנים להזכיר חטאי האדם, שבזמן שיזכירו בני אדם הקרבנות שצוה משה, ומכון לבו ורצונו בהם - שכלם יזכירו אותו לטוב.

טקסט הזהור

ועוד בעדנא דיערע מותנא בבני אנשא, קיימא אתגזר וכוזא אעבר על כל חילא דשמיא דאי ייעלון בנוחי בארעא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וימרון פרעות נפשא ולבא ענינא דקטרת בוסמין דהוו להו לישראל, דיתבטל מותנא מנייהו.

תרגום לעברית

ועוד, בזמן שיארע מות בבני אדם, הברית נגזרה, והפרוז עובר על כל חילות השמים, דאם יעלו בניו בארץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ויאמרו ברצון נפש ולב ענינים של קטרת בשמים שהיו להם לישראל, שיתבטל המות מהם.

אמר רבי יצחק בא וראה מה כתיב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת. אמר ליה אהרן למה. אמר כי יצא הקצף מלפני יי וגו'. מה כתיב וירץ אל (דף קא ע"א) תוף הקהל והנה החל הנגף בעם. וכתיב ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. ולא יכיל מלאכא דמחבלא לשלטאה ונתבטל מותנא.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, בא ראה מה כתוב, ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת. אמר לו אהרן, למה? כי יצא הקצף מלפני ה' וגו'. מה כתוב? וירץ אל תוף הקהל והנה החל הנגף בעם. וכתיב ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. ולא יכל מלאך של חבלה לשלט ונתבטל המות.

טקסט הזוהר

רבי אחא אזל לכפר טרשא אתא לגבי אושפיזיה, לחישו עליהו כל בני מתא, אמרו גברא רבא אתא הכא נזיל לגביה, אתו לגביה, אמרו ליה לא חס על אובדנא, אמר להו מהו. אמרו ליה דאית שבעה יומין דשאר מותנא במאתא וכל יומא אתתקף ולא אתבטל. אמר להו נזיל לבי כנשתא ונתבע רחמי מן קדם קודשא בריה הוא. עד דהוו אזלי, אתו ואמרו פלוני ופלוני מיתו, ופלוני ופלוני נטו למות. אמר להו רבי אחא לית עתא לקיימא הכי דשעתא דחיקא.

תרגום לעברית

רבי אחא הלך לכפר טרשא, בא אצל המארח שלו. לחשו עליו כל בני העיר. אמרו, אדם גדול בא לכאן, נלך אליו. באו אצלו. אמרו לו, לא חושש על אבדתינו? אמר להם, מהו? אמרו לו שיש שבועה ימים שיש מות בעיר, וכל יום מתחזק ולא מתבטל.

אמר להם, נלך לבית הכנסת ונבקש רחמים מלפני הקדוש ברוך הוא. עד שהיו הולכים, באו ואמרו, פלוני ופלוני מתו, ופלוני ופלוני נוטים למות. אמר להם רבי אחא, אין עת לעמד כה, שהשעה דחוקה.

טקסט הזוהר

אבל אפרישו מנכון ארבעין בני נשא מאנון דזכאין יתיר. עשרה עשרה לארבעה חולקין ואנא עמכון, עשרה לזווייתא דמאתא, ועשרה לזווייתא דמאתא, וכן לארבע זווייתא דמאתא. ואמרו ברעות נפשכון עניינא דקטרת בוסמין. דקודשא בריך הוא ייב למשה ועניינא דקרבנא עמיה.

תרגום לעברית

אבל תפרישו מכם ארבעים בני אדם מאלו היותר זכאים. עשרה עשרה לארבעה חלקים, ואני עמכם, עשרה לקצה העיר ועשרה לקצה העיר, וכן לארבע קצוות העיר, ואמרו בנפש חפצה ענין של קטרת הסמים שהקדוש ברוך הוא נתן למשה, וענין של הקרבנות אתו.

טקסט הזוהר

עבדו בן תלת זמנין ואעברו בכל מאתא לארבע זווייתא והיו אמרינן בן, לבתר אמר להו גזיל לאנון דאושיתו למימת אפרישו מנייכו לבתיהון, ואמרו כדין, וכד תסיימו אמרון אלין פסוקינא (במדבר טז) ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש וגו' (דף קא ע"ב) ויקח אהרן וגו' ויעמד בין המתים וגו'. וכן עבדו ואתבטל מנייהו.

תרגום לעברית

עשו כה שלש פעמים ועברו בכל העיר לארבע קצוות והיו אומרים בן. לבסוף אמר להם, נלך לאלו שנוטים למות, ותפרישו מכם לבתיהם ותאמרו כה, וכאשר תסיימו, תאמרו אלו הפסוקים, ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש וגו', ויקח

אַהֲרֹן וְגו', וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וְגו'. וְכֵן עָשָׂו וְהַתַּבְטִּיל מֵהֶם (הַמּוֹת).

טקסט הזוהר

שָׁמְעוּ הָהוּא קָלָא דְאָמַר סִתְרָא סִתְרָא קַמִּיִּתָּא אוֹחִילוּ לְעִילָא דְהָא דִּינָא דְשִׁמְיָא לֹא אֲשָׁרִי הָכָא דְהָא יִדְעִי לְבִטְלָא לִיָּהּ. חָלַשׁ לְבִיָּה דְרַבִּי אַחָא, אֲדַמּוּד, שָׁמַע דְאִמְרֵי לִיָּהּ, כַּד עֲבַדְתָּ דָא עֲבִיד דָא, זִיל וְאִימָא לֹון דִּיחֲזָרוֹן בְּתַשׁוּבָה דִּחְיִיבִין אֲנוּן קַמָּאִי. קָם וְאַחֲזֹר לְהוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָתָא, וְקַבִּילוּ עֲלֵיהוּ דְלֹא יִתְבַּטְלוּן (צד א ב)) מְאֹרִיִּתָא לְעֹלָם, וְאַחֲלִיפוּ שְׁמָא דְקִרְתָּא וְקִאֲרוֹן לָהּ מְאֵתָא מַחְסִיָּא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לֹא דִי לָהֶם לְצַדִּיקִים שְׁמִבְטָלִין אֶת הַגְּזֵרָה אֲלֹא לְאַחַר כֹּן שְׁמַבְרָכִין לָהֶם, תַּדַּע לָךְ שְׁכֹן הוּא, דִּכְיֹון שְׁהַנְשָׁמָה אוֹמֶרֶת לַגּוֹף מִהָרִי שְׁלֹשׁ סָאִים וְגו' וְכָל אוֹתוֹ הָעֲנִין וּמִבְטָל אֶת הַדִּין, מַה כְּתִיב וַיֹּאמֶר שׁוּב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה הָרִי בְּרָכָה.

תרגום לעברית

שָׁמְעוּ אוֹתוֹ קוֹל שְׁאוּמֵר: סוּדֵי הַסּוּדוֹת, הָרַאשׁוֹנִים הַנְּחִילוּהָ לְנִצָּח, שְׁהָרִי דִין הַשְּׁמַיִם לֹא שׁוֹרָה כָּאֵן, שְׁהָרִי יוֹדְעִים לְבִטְלוֹ. חָלַשׁ לְבוֹ שֶׁל רַבִּי אַחָא וַיֵּשֶׁן. שָׁמַע שְׁאוּמֵרִים לוֹ: כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתָ אֶת זֶה - תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה. לָךְ אָמַר לָהֶם שִׁיחֲזְרוּ בְּתַשׁוּבָה, שְׁרַשְׁעִים הֵם לְפָנַי. קָם וְהִחֲזִירָם בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְקַבִּילוּ עֲלֵיהֶם שְׁלֹא יִתְבַּטְלוּ מִהַתּוֹרָה לְעוֹלָם, וְהִחֲלִיפוּ אֶת שֵׁם הָעִיר, וְקִרְאוּ לָהּ מְאֵתָא מַחְסִיָּא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לֹא דִי לָהֶם לְצַדִּיקִים שְׁמִבְטָלִים אֶת הַגְּזֵרָה, אֲלֹא לְאַחַר כֹּן שְׁמַבְרָכִים לָהֶם, תַּדַּע לָךְ שְׁכֹן הוּא. דִּכְיֹון שְׁהַנְשָׁמָה אוֹמֶרֶת לַגּוֹף מִהָרִי שְׁלֹשׁ סָאִים וְגו' וְכָל אוֹתוֹ הָעֲנִין וּמִבְטָל אֶת הַדִּין - מַה כְּתוּב? וַיֹּאמֶר שׁוּב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה. הָרִי בְּרָכָה.

כִּיּוֹן שְׂרֹאִים אוֹתָהּ הַמִּלְאָכִים שָׁזָה לָקַח עֲצָה לְנַפְשׁוֹ, מִה עוֹשִׁים, הוֹלְכִים אֶצֶל הָרָשָׁעִים לַעֲיֹן בְּדִינָם וְלַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט הֵדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּקְוֶמוּ מִשֵּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקִיפוּ עַל פְּנֵי סְדוֹם לְמָקוֹם הָרָשָׁעִים לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט. הֵדָא הוּא דְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה כֹּה דִּרְכוֹ שֶׁל צָדִיק כִּיּוֹן שְׂרֹאָה שְׁמַעֲיִינֵין בְּדִינוֹ אֵינוֹ מִתְאַחֵר לָשׁוּב וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִקָּרִיב (על) חֲלָבֹ וְדָמוֹ לְפָנֵי צוּרוֹ עַד שְׁמִסְתְּלָקִין בְּעָלֵי הַדִּין מִמֶּנּוּ.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שְׂרֹאִים אוֹתָהּ הַמִּלְאָכִים שָׁזָה לָקַח עֲצָה לְנַפְשׁוֹ - מִה עוֹשִׁים? הוֹלְכִים אֶצֶל הָרָשָׁעִים לַעֲיֹן בְּדִינָם וְלַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּקְוֶמוּ מִשֵּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקִיפוּ עַל פְּנֵי סְדוֹם, לְמָקוֹם הָרָשָׁעִים, לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט. זֶה הוּא שְׁאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֹּה דִּרְכוֹ שֶׁל צָדִיק: כִּיּוֹן שְׂרֹאָה שְׁמַעֲיִינִים בְּדִינוֹ, אֵינוֹ מִתְאַחֵר לָשׁוּב וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִקָּרִיב [על] חֲלָבֹ וְדָמוֹ לְפָנֵי צוּרוֹ, עַד שְׁמִסְתְּלָקִים בְּעָלֵי הַדִּין מִמֶּנּוּ.

טקסט הזוהר

דְּכִיּוֹן שְׁאָמַר וַיִּשָּׂא עֵינָיו (דף קב ע"א) וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו, מִה כְּתִיב בְּנִשְׁמָה, וַיִּמָּהֵר אֲבָרָהָם הָאֱלֹהָה אֶל שָׂרָה. בְּחִפְזוֹן וּבְמַהֲרֹת בְּלֹא שׁוּם הַעֲכָכָה, מִיָּד מִמַּהֲרַת הַנִּשְׁמָה אֶצֶל הַגּוֹף לְהַחֲזִירוֹ לְמוֹטָב וּלְבִקֵּשׁ בָּמָה שְׂתִּכְפֹּר לוֹ עַד שְׁמִסְתְּלָקִין מִמֶּנּוּ בְּעָלֵי הַדִּין.

תרגום לעברית

שְׁכִיּוֹן שְׁאָמַר וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו - מִה כְּתוּב בְּנִשְׁמָה? וַיִּמָּהֵר אֲבָרָהָם הָאֱלֹהָה אֶל שָׂרָה. בְּחִפְזוֹן וּבְמַהֲרֹת בְּלֹא שׁוּם הַעֲכָכָה. מִיָּד מִמַּהֲרַת הַנִּשְׁמָה אֶצֶל הַגּוֹף לְהַחֲזִירוֹ לְמוֹטָב וּלְבִקֵּשׁ בָּמָה שְׂתִּכְפֹּר לוֹ, עַד שְׁמִסְתְּלָקִים מִמֶּנּוּ בְּעָלֵי הַדִּין.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מֵהוּ דְאָמַר וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֶרֶח כְּנָשִׁים. אֲלָא כִּיּוֹן שְׁהִנְשָׁמָה עוֹמֶדֶת בְּמַעֲלָתָהּ וְהַגּוֹף נִשְׁאָר בְּאֶרֶץ מִכְמָה שָׁנִים, בָּאִים בַּיָּמִים, שָׁנִים וַיָּמִים הִרְבָּה. וְחֲדָל לְצֵאת וּלְבֹא וּלְעֹבֵר אֶרֶח כְּשֹׂאֵר כָּל אָדָם, אֲתַבְּשֹׁר לְהַחֲיוֹת הַגּוֹף.

תרגום לעברית

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, מֵהוּ שְׁאָמַר וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֶרֶח כְּנָשִׁים? אֲלָא, כִּיּוֹן שְׁהִנְשָׁמָה עוֹמֶדֶת בְּמַעֲלָתָהּ, וְהַגּוֹף נִשְׁאָר בְּאֶרֶץ מִכְמָה שָׁנִים, בָּאִים בַּיָּמִים שָׁנִים וַיָּמִים הִרְבָּה וְחֲדָל לְצֵאת וּלְבֹא וּלְעֹבֵר אֶרֶח כְּשֹׂאֵר כָּל אָדָם. נִתְבְּשֹׁר לְהַחֲיוֹת הַגּוֹף.

טקסט הזוהר

מֵהוּ אוֹמֵר אַחֲרֵי בְלוּתִי הֵיטָה לִי עֲדָנָה, אַחֲרֵי בְלוּתִי בְּעַפָּר מֵהַיּוֹם כַּמָּה שָׁנִים הֵיטָה לִי עֲדָנָה וְחֲדוּשׁ, וְאֲדוּנִי זְקֵן שְׁהַיּוֹם כַּמָּה שָׁנִים שִׁינְאַת מִמֶּנִּי וְלֹא הִפְקִידֵנִי. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר הִיפָּלָא מִי דְבֵר לְמוֹעֵד. מֵהוּ לְמוֹעֵד. אוֹתוֹ הִידוּעַ אֲצָלִי לְהַחֲיוֹת הַמֵּתִים. וְלְשָׂרָה בִּן מְלִמֵּד שִׁיתְחַדֵּשׁ כְּכֹן שְׁלֹשׁ שָׁנִים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי סִימּוֹן כִּיּוֹן שְׁהִנְשָׁמָה נִיזוֹנֶת מִזִּינָה שֶׁל מַעֲלָה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹמֵר לְאוֹתוֹ הַמְּלָאךְ הַנִּקְרָא דוּמ'ה, לֵךְ וּבִשֹּׁר לְגוֹף פְּלוּנִי עֲתִיד לְהַחֲיוֹתוֹ לְמוֹעֵד שְׁאֲנִי אֲחִיָּה אֶת הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד לְבֹא. וְהוּא מְשִׁיב אַחֲרֵי בְלוּתִי הֵיטָה לִי עֲדָנָה. אַחֲרֵי בְלוּתִי בְּעַפָּר וּשְׁכֻנָּתִי בְּאֲדָמָה וְאָכַל בְּשָׂרֵי רֶמָה וְגוֹשׁ עֶפֶר תִּהְיֶה לִי חֲדוּשׁ.

תרגום לעברית

מֵהוּ אוֹמֵר אַחֲרֵי בְלוּתִי הֵיטָה לִי עֲדָנָה? אַחֲרֵי בְלוּתִי בְּעַפָּר מֵהַיּוֹם כַּמָּה שָׁנִים, הֵיטָה לִי עֲדָנָה וְחֲדוּשׁ. וְאֲדוּנִי זְקֵן, שְׁהַיּוֹם כַּמָּה שָׁנִים שִׁינְאַת מִמֶּנּוּ וְלֹא הִפְקִידֵנִי. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר, הִיפָּלָא מַה דְּבֵר לְמוֹעֵד. מֵהוּ לְמוֹעֵד? אוֹתוֹ הִידוּעַ אֲצָלִי לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

ולשרה בן, מלמד שיתחדש כבן שלש שנים. אמר רבי יהודה ברבי סימון, כיון
שהנשמה נזנית מזיוה של מעלה, הקדוש ברוך הוא אומר לאותו המלאך הנקרא
דומ"ה: לך ובשר לגוף פלוגי שאני עתיד להחיותו למועד שאני אחיה את הצדיקים
לעתיד לבא. והוא משיב: אחרי כלותי היתה לי עדנה? אחרי כלותי בעפר ושכנתי
באדמה, ואכל בשרי רמה וגוש עפר, תהיה לי חדוש?

טקסט הזוהר

קודשא בריך הוא אומר לנשמה, הלא הוא דכתיב ויאמר יי אל אברהם וגו' היפלא מי
דבר למועד הידוע אצלי להחיות את המתים, אשוב אליה, אותו הגוף שהוא (דף קב
ע"ב) קדוש כבראשונה מחודש להיותכם מלאכים קדושים ואותו היום עתיד לפני
לשמח בהם הלא הוא דכתיב, (תהלים קד) יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו, (ע"כ
מדרש הנעלם)

תרגום לעברית

הקדוש ברוך הוא אומר לנשמה: זהו שכתוב ויאמר ה' אל אברהם וגו' היפלא מה
דבר?! למועד הידוע אצלי להחיות את המתים אשוב אליה אותו הגוף שהוא קדוש
מחדש כבראשונה להיותכם מלאכים קדושים, ואותו היום עתיד לפני לשמח בהם. זהו
שכתוב (תהלים קד) יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו. (ע"כ מדרש הנעלם)

טקסט הזוהר

איה שרה אשתה, דלא בעו לומר קמה, כיון דאמר הנה באהל מיד ויאמר שוב אשוב
אליה כעת חיה והנה בן לשרה אשתה וגו'. תא חזי, אורח ארעא, דעד לא אזמין
אברהם קמיהו למיכל לא אמרו ליה מידי, בגין דלא יתחזי דבגין ההיא בשורה קא
אזמין להו למיכל, בתר דכתיב ויאכלו כדן אמרו ליה ההיא בשורה.

אִיהָ שָׁרָה אֲשֶׁתָּהּ, שֶׁלֹּא רָצוּ לֹמַר לְפָנֶיהָ. כִּי־יֹנָן שָׁאֲמַר הִנֵּה בָאֵהָל, מִיָּד - וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלַיךְ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה בֵן לְשָׂרָה אֲשֶׁתָּהּ וְגו' בֹּא רֵאֵה דֶרֶךְ אֶרֶץ, שֶׁעַד שֶׁלֹּא הִזְמִין אֲבִרְהָם לְפָנֶיהֶם לֶאֱכֹל, לֹא אָמְרוּ לוֹ דְּבַר, כִּדִּי שֶׁלֹּא יֵרָאֶה שֶׁמִּשּׁוּם אוֹתָהּ בְּשׁוֹרָה הִזְמִין אוֹתָם לֶאֱכֹל. אַחֲרַיִם שֶׁכָּתוּב וַיֹּאכְלוּ, אֲזַי אָמְרוּ לוֹ אוֹתָהּ בְּשׁוֹרָה.

טקסט הזוהר

וַיֹּאכְלוּ, סִלְקָא דְעֵתָהּ וְכִי מִלְאֲכֵי עֲלָאִי אֲכָלִי, אֲלֹא בְּגִין יִקְרָא דְאֲבִרְהָם אֶתְחַזִּי הָכִי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וַיֹּאכְלוּ וַדַּאי, בְּגִין דְּאֲנֹן (קד א) אֲשָׁא דְאֲכִיל אֲשָׁא וְלֹא אֶתְחַזִּי, וְכָל מַה דְּיָהֵב לוֹן אֲבִרְהָם אֲכָלִי בְּגִין דְּמִסְטָרָא דְאֲבִרְהָם אֲכָלִי לְעִילָא (דאכלי מההוא סטרא דלעילא).

תרגום לעברית

וַיֹּאכְלוּ, ? , וְכִי תַעֲלֶה עַל דְּעֵתָהּ שֶׁמִּלְאֲכֵי עֲלִיוֹנִים אוֹכְלִים? אֲלֹא בְּשָׁכִיל כְּבוֹדוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם נִרְאֶה כֹּה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַיֹּאכְלוּ וַדַּאי, מִשּׁוּם שֶׁהֵם אִשׁ אוֹכְלֵת אִשׁ וְלֹא נִרְאִים, וְכָל מַה שֶׁנִּתֵּן לָהֶם אֲבִרְהָם אֲכָלוּ, מִשּׁוּם שֶׁמִּצַּד אֲבִרְהָם אוֹכְלִים לְמַעַלָּה [שאוכלים מאותו צד שלמעלה].

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, כָּל מַה דְּאֲכִיל אֲבִרְהָם בְּטַהָרָה אִיהוּ קָא אֲכִיל וּבְגִין כֹּה אֲקָרִיב קַמִּיָּהּ וַאֲכָלִי, וְנִטִּיר אֲבִרְהָם בְּבִיתִיהּ דְּכִיָּא וּמִסְאָבוּתָא, דְּאִפִּילוּ בְּרַנְשׁ דְּאִיהוּ מְסָאָב (לֹא יָכִיל לְקַרְבָּא לְבִיתִיהּ כַּדִּין יַדַּע אֲבִרְהָם דְּהָא מִסָּאָב אִיהוּ וְעַבִּיד) (נ"א לֹא הוּא מִשְׁמַשׁ בְּבִיתִיהּ, עַד דְּעַבִּיד) לִיָּה טְבִילָה, אוֹ עַבִּיד לִיָּה לְנִטְרָא שְׁבַעַה יּוֹמִין כְּדָקָא חַזִּי לִיָּה בְּבִיתִיהּ, וְהָכִי הוּא וַדַּאי.

בֹּא רְאֵה, כָּל מֶה שְּׂאָכַל אֲבָרָהֶם, הוּא אָכַל בְּטֶהְרָה, וְלִכְן הִקְרִיב לְפָנֵיהֶם וְאָכְלוּ, וְאֲבָרָהֶם שָׁמַר בְּבֵיתוֹ טִמְאָה וְטֶהְרָה שְׂאָפְלוּ בֵּן אָדָם שֶׁהוּא טִמָּא [לא יכל להתקרב לביתו, אז ידע אברהם שזה טמא הוא, ועשה] [לא היה משמש בביתו, עד שעשה] לוֹ טְבִילָה, או עָשָׂה לוֹ לְשֹׁמֵר שְׂבָעָה יָמִים כְּרָאוּי לוֹ בְּבֵיתוֹ, וְכֵן זֶה בּוֹדֵאִי.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ב ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי כְּתִיב, (דברים כג) אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טָהוֹר מִקְרָה לְיִלָּה וְגו'. מֵאִי תִקְנִיתִיה, וְהִיָּה לְפָנוֹת עָרֵב יֶרֶחַץ בְּמִים. אֲעָרַע בֵּיה טִמְאָה

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, כָּתוּב (דברים כג) אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טָהוֹר מִקְרָה לְיִלָּה וְגו'. מֶה תִּקְנִיתוֹ? וְהִיָּה לְפָנוֹת עָרֵב יֶרֶחַץ בְּמִים. אֲרַעָה בּוֹ טִמְאָה אַחֲרֵת, כְּמוֹ זִיכָה [טמאת צרעת או נדה] או טִמְאָת נִדָּה שֶׁהָיוּ שְׁתֵּי טִמְאוֹת, לֹא מִסְפִּיק לוֹ בְּאוֹתָה טְבִילָה [משום] בֵּין שְׂאָרַע לוֹ קָרִי קֹדֶם שֶׁקִּבֵּל טִמְאָה אַחֲרֵת [משום] בֵּין שְׂאָרַע לוֹ אַחֵר כָּךְ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.